

De interna conversione *capitulum*
 De humi submissione *capitulum 2um*
 De bono pacifico hoie *capitulum 3um*
 De pura mente et simplici iteade *capitulum 4um*
 De ipsa consideratione *capitulum 5um*
 De leticia boni consuetudine *capitulum 6um*
 De amore ihu sup oia *capitulum 7um*
 De familiari caritate ihu *capitulum 8um*
 De caritate ois solacii *capitulum 9um*
 De gratitudine p gra dei *capitulum 10um*
 De puritate amatorum eius ihu *capitulum 11um*
 De regia via sancte caritas *capitulum 12um*
 De interna conversione *capitulum 13um*

Regnum dei intra vos est
 dicit dñs Convertite te ex
 toto corde ad dñm et reliq
 huc miserū mūdum. et mue
 niet oia tua requie. Discite ex
 terora cōtēpnere. et ad inte
 riora te dñe et iudebis regnū
 dei in te venire. Est enī regnū
 dei pax et gaudium in spu
 scō. qd non datur impijs. *Beate*

ad te ipse ostendens tibi consolacione sua et si digna illi abintus pa
mueris mansione. Omnis gloria
eius et decor ab intus est: et tibi
consolacet sibi. Frequens illi visi
tacio cum hoste interno. Dulcis
sermocinacio. grata consolacio.
multa pars familiaritas super
da nimis. Quia anima fidelis para
huic spiritus cor tuum: quatenus
ad te venire. et in te habitare
dignetur. Sic enim dicit. Si quis
diligit me sermonem meum serua
bit. et ad eum veniemus et ma
sione apud eum faciemus. Da
ergo christo locum: et ceteris o
bus nega introitum. Cum christum
habueris: dives es et sufficit
tibi. Ipse est puerus tuus. et
fidelis procurator in omnibus:
ut non sit opus in hominibus pe
rare. homines enim cito muta
tur et deficiunt velociter. christo

aut manet in manu: et astat affi
 in fine firmior. **¶** Est magna
 fiducia ponenda in homine fragi
 li et mobili: etiam si unicus sit et
 dilectus: neque trifida malice
 et hoc capienda est: si interdu
 aduet scilicet et contradicat. **¶** Qui
 hodie tecum sunt: etas contraria
 et possunt et eversa sepe ut
 que uertuntur. **¶** pone totam fi
 duciam tua in deo: et ipse tibi ser
 uauit. et amor tuus. **¶** Ipse pro
 te respondebit: et faciet bene sic
 melius fuerit. **¶** Non habes hic
 manentem ciuitatem: et abieu
 qz fueris et neus es et peregrinus:
 nec requie aliquam habebis:
 nisi xpo maxime fueris unitus
¶ Quid hic arripis: cum iste
 non sit locus tue requiectionis?
¶ In celestibus debet esse habitatio
 tua: et in iusticiam aeterna sit
 aspicienda. **¶** Intere oia: et cu

cū eis puer. Vide ut nō nūquā
ne capiaris et pecces. Apud altissimi
mū sit cogitatio tua et despec
tio tua ad xpm sine intermissione
dirigatur. Beneficis specula
alca et celestiaz requiesce in pas
sione xpi et in sacris voluminibz
eius libere hūa. Si em ad vol
peta et piosa stigmata ihu
deuote cofugis magna in tri
bulacione confortacione senties
nec multū curabis homi despec
tiones et facilius uerba detri
hencia pferes. In xpo pati volu
it et despicit et tu audes de ali
quo coqueri. Apus habuit ad
uersarios et oblocutores et
tu vis omis habere amicos et bene
factores. In coronabimur pa
tencia tua si nil aduersitatis oc
currerit. Si nichil contrariū
vis pati quō eris amicus xpi.
Sustine te cū xpo et pro xpo.

¶ Crisostomus fuit etiā in mūdo ab hominibus
despectus et in maxime hereticis a no
nis et amicis in obprobria delatus.

si uis regnare cum ipso. **S**i uis
 perfecte miseris in interiora ihu.
 et modicum de ardente amore eius
 sapuisse. tunc de ipso comodo ut
 comodo. nichil amares. sed ma-
 gis de ipso gauderis. quia
 amor ihu facit hominem seipsum co-
 tempne. Amator ihu et uicarius.
 et uerus interitus et liber ab af-
 fectionibus inordinatis. potest se
 ad deum libere conuertere et eleuare
 supra seipsum in spiritu. ac fructi-
 ue quiescere. Qui sapit oia p-
 ut sunt. non ut dicuntur aut ef-
 ficiantur. hic ueritas sapiens est.
 et doctus magis a deo quam ab ho-
 minibus. Qui ab incerta ambu-
 lare scit et modicum ab extra res
 ponderatur non requirit loca nec
 expectat tempora. ad habenda deus
 gratia. Homo interitus cito se
 recolligit. quia nunquam ad ex-
 teriora se totum effundit. Non

illi obest labor exterior aut occupa-
tio ad res nra: sed sicut res ene-
munt sic se illis accomodat. Qui
mitis bene dispositus est et adiat
est: no sunt inuicibiles & puerfos
homi gestus. Tanti ho impedit
et distrahitur: quia sibi res at-
tinet. De recte tibi esset. et bene
purgatus esses: oia tibi i bonu
cederet et pfectu. Ideo multat
duplicet et sepe conturbat. quia
ad huc no es pfre tibi p mortu:
nec segregatus ab oibus terreis
Et sic maculat & implicat cor
hois: sicut impurus amor in crea-
tura. Si rebus consolari exte-
us: potius speculari celestia &
frequenter iubulare nitens. *De hui*
De huiusmodi carum sapientia
Non magis impendas quis p-
te uel cotm sit: sed hoc age et
cura. ut deus tecu sit in oi re

quā facis. Habeas cōficiā bo
 nā: et deus te bene deficiat.
 Sic em̄ deus adiuuare voluit:
 nullus p̄sitas nocere poterit. Di
 tu sis tace et pati: videbis p̄cul
 dubio auxilium dñi. Ipe nouit tps
 & modū libeādi te: et ideo te
 debes illi resignare. Deū est ad
 iuuāre: & ab omni cōfusioe libeāre.
 Deū valde p̄dest ad maiorem hu
 militatē seruāda: q̄ defectus nos
 nros alij scūt & redarguūt. Qu
 hō p̄ defectibus se humiliat: tūc suis
 facilius alios placat: et leuiter
 satisficit sibi irascētibus. Hum
 lem deus p̄tegit et libeāt: hūde
 diligit et consolatur. Humili hōi se
 inclinat: humili largitur grā
 magna: et post suā depp̄sionem
 leuat ad glām. Humili sua secreta
 reuelat: et ad se dulciter trahit
 et inuicat. Humilis accēp̄ cōfusioe

Satis bene est in pace: quia stat
in deo et non in mundo. Non reputes
te aliqui profecisse: nisi oibus te infe
riore esse sentias. *De bono pacifi*

*U*tere primo in *to hoie 3m*
pace: et tunc poteris alios
pacificare. Non pacificus magis
pdest: q̄ bene doctus. Homo pas
sionarius etia bonū in malū trahit:
et facilliter malū credit. Bonus
pacificus hō. oīa ad bonū cōuer
tit. Qui bene in pace est: de
nullo suspicatur. Qui aut male
cōtētus est: et cōmotus: vāis sus
picioibus agitur. Nec ip̄e q̄
est: nec alios quiescere p̄mittit.
Dicit sepe qd̄ dicit non deberet: et
omittit qd̄ sibi magis face expe
dit. Considerat q̄ alij facere te
nētur: et negligit qd̄ ip̄e tenea
tur. Habe ergo primo zelū sup

tempore: et tunc iuste zelae potius
 etiam primum tunc. Tu bene scis
 fra tua excusare & colere: et
 alieni excusaciones non vis rea-
 pere. Iustus est ut te accusa-
 res: et frater tua excusares. Si
 portui vis porta et alium. Vide
 quod longe es adhuc a vera carita-
 te et humilitate: que nulli nouit
 infa uel indigna nisi tibi sibi
 Non est magni tibi bonis et
 mansuetis conuersari? hoc enim
 omnibus naturaliter placet. et unusquisque
 libenter pacem habet: et secum sen-
 tientes magis diligit. Sed cum
 duris et pueris: aut indiscipli-
 natis: aut nobis contrariis
 pacifice posse uiuere: magna
 gratia est et laudabile nimis. uile
 quod factum. Sunt qui seipos in
 pace tenent: et cum alijs etiam

pace hnt. Et sunt qui nec pace
hnt. nec alios in pace dicitur.
Alijs sunt graues. sed sibi semp
grauiores. Et sunt qui seipos
in pace retinet. et ad pacem alios
reducere studet. Et tñtota par
tra in hac misera uita potius
in huili susfencia poneda. qua
i no seredo cotraia. Qui me
lius scit pati. maiore tenebit
pace. Iste est victor sui ⁊ dñs
mudi. amicus xpi et her celi
De pura mēte et spūa mēte. c. 11

Duabus alijs hō sbleuatur.
a tremis. simplicitate scilz
et puritate. Simplicitas debet
esse in mēte. puritas in affec
tione. Simplicitas mēte de
deu. puritas apprehendit et gus
tat. Nulla bona actio te mēdi
et. si liber mētus ab omī qd ma
to affcū suis. Si nichil aliud qd

dei beneplacitū et p̄m̄m utili-
 tate intendis et queris: interna
 libertate p̄fruenis. **S**i rectum
 cor tuū esset: tūc oīs creatūa
 speculū vite et liber scē doctrine
 esset. **N**ō est creatūa tā pura
 et viliis: que dei boītatē nō re-
 p̄sencet. **S**i tūc iustus bonū
 et purus: tūc oīa sine impedi-
 mēto vides: et bene capes. **S**ol
 puri p̄trat celū et infernum
Qualis vnquisq; intus est:
 taliter iudicat extēris. **H**ic est
 gaudū in mūdo: hoc utiq; pos-
 sidet puri cordis hō. **E**t si est
 alicubi ebullatio et angustia:
 hoc melius nouit mala cōscia.
Sicut ferrū nēssum in ignem
 amittit rubiginē: et totū cōdes
 efficitur: sic homo integre ad

de se cōuētes. a corpore eructur: et
in nouū hoīem tūsmutatur. Quī hō
incipit tepescere: tūc pūa meant
labore: et libenter extēnā accipit
cōsolacionē. Sed qñ p̄tē incipit
se vnice. et vilit. in via dei abulāe:
tūc mīn⁹ ea repugnat: que sibi
prius grāa cōsēnaebat. *De p̄tē*

Non possumus *vidē aōe ab. m*
nobismetipsis nimis crede:
qā sepe grāa nobis deest et sensus
modicuū lame est in nobis: et hoc
cito p̄ negligētiā amittim⁹. Sepe
egām nō aduētim⁹ q̄ tācā mīn⁹
sum⁹. Sepe nūc agim⁹: et per
excusam⁹. Passione mērdū mo
itemur: et zelū putam⁹. Pua
in alijs reprehēdim⁹: et nos
maiora p̄sum⁹. Satis cito sen
tim⁹ et vōdeam⁹ q̄ ab alijs
sustinem⁹: sed quātū alijs nob
sustinet nō aduertim⁹. Qui bñ

bene et recte sua pōdearet: nō
 esset qđ de alijs gñiter iudicaret.
In talis hō sūm p̄ q̄ cura: oībus
 auris antepōit. **E**t qui sibi ip̄
 diligeret mēdit: faciliē de alijs
 tacet. **N**ūq̄ eis mētiq̄ et deuot̄,
 nisi de alijs silueis: et ad teip̄m alienis
 sp̄aliē respereis. **H**i tibi et deo
 totalit̄ icendis: modicū te moue-
 bit qđ sōis p̄cipis. **H**i es. quē
 ip̄ p̄nō nō es: **E**t quōia p̄curis-
 ti: qđ te neglecto p̄fecisti: **S**ide-
 bes h̄re pacē et v̄monē veram:
 oportet ut totū ad huc postpōas:
 et te solū p̄ oculis habeas.
Multū p̄inde p̄ficiēs: si te feia-
 tum ab oīni t̄pali cura cōserues.
Valde deficiēs: si aliq̄ t̄p-
 le reputaueris. **N**il magnum
 nil altū. nil ḡtū. nil acceptū tibi
 sit: nisi pure deus aut de deo

fit. Totū vanū existit. quidq; cōsola-
tōis occurrūt de aliq; creaturā. **Am**
Amās deū etiā. sūb deo despicit
uniuersā. Solus deus eternus et
immensus. implet etiā. solaciū autē
et vera cordis leticia. **De leticia**

Gloria boni. **bona cōsuetudo**
hoīs. cōsuetudinē bonē cōsue-
tū. habe bonā cōsuetudinē. et habebis sp̄
leticiā. Bona cōsuetudinē valde
multa est portare. et ualde leticia
est nō adūsa. Mala cōsuetudinē sp̄ timi-
da est et inquietā. Suauiter re-
quiesces. si cor tuū te nō reprehē-
dit. Noli letari. n̄ cū bene feceris.
Mali nūq; hūc verā leticiā.
nec mentē sentiūt pacē. qz nō
est pax ip̄s die dñs. Et si dice-
rūt in pace sumus. nō ueniet sup
nos mala. et quis nob̄ nocē au-
debit. ne credas eis. qm̄ repēte

erumpet ira dei. et in nichilū redi-
 gentur actus eorū et cogitacōes
 eorū subūt. **G**loria in tribula-
 cōe non est. **I**ne amari: sic enī
 gloriā est gloriā in cruce dñi.
Breuis gloriā que ab hoībus ac-
 cipitur et datur: quidi gloriā
 se committit et facit. **H**onorū gloriā
 in cōfessōe eorū: et non in ore
 hoī. **I**ustorū leticia de deo est
 in deo est: et gaudiū eorū de
 ueritate. **Q**ui uerā et eternā glo-
 riā desiderat: tēpale nō curat.
Et qui tēpale requirit gloriā: aut
 nō et aīo cōtempnit: nūq̄ amari
 cōmittitur celeste. **M**agna h̄ cor-
 dis tranquillitate: qui nō laudes
 nec uirgipia curat. **F**acile ēit cō-
 tēp et pacatō: cui gloriā mūda
 est. **N**ō es sanctior si laudāis nō
 uilior si uirgipāis. **Q**uid es hoc es

nec maior dici valet q̄ deo teste
fis. **S**i autē dīs q̄ apud te sit meo:
nō carabis q̄ de te loquāt hoīes
Homo videt in facie: deus autē
in corde. **H**omo cōfideat actus
deus uō p̄fat intēdēs. **B**ene
q̄ agere: et modicū de se tenet
hūilis aīe est iudiciū. **N**olle cō
solari ab aliqua creatura: mag
ne puritatis et incēne fidaciē
signū est. **Q**ui nullū exīsecus
pro se testamōū querit: liquet
q̄ totaliter se deo cōmisit. **N**ō
enī qui seipm̄ gmedat ille p̄ba
tus est aut beatus paulus: sed q̄
deus cōmedat. **T**ribulac̄iō cū deo
nitus: nec aliq̄ affectiōe tenet
foīs: statq̄ est interm̄ hoīs.

De amorē ih̄u sup̄ oīa
Bis qui intelligit q̄ sit amae
ih̄m: et cōceptiōe sc̄ipm̄ ih̄e
ih̄m. **O**portet dilem̄ pro dilecto

relinquere: quia ihc vlt solus sup oia
 amari. Dilige me: tunc fallax et instabi-
 bilis: dilige ihu fidelis et pseu-
 rabilis. Qui adhet creatore cad-
 am labili: qui amplectitur ihu
 firmabitur in eliu. Illu dilige
 et amantibi retine: qui oibus
 recessibz te no relinquet: nec
 parietur in fine ptre. Ab oibus
 oportet te aliqui sepa: sine uel
 sine nolis. Teneas te apud ihu
 viues et moriens: et illius fide-
 litati te comitte: qui oibz defi-
 aentibz solus te potest iuuare.
 Dilais tuus talis est nature:
 ut alienu no velit admittre: sed
 solus vlt cor tuu habet: et tunc
 rex in ppo throno sedere. Si sa-
 res te bene ab oia creatura eua-
 tuare: ihus debet libet te tu-
 litate. Bene totu pdictu inuenies
 pp exa ihu in hoibz posucis

6

No confidas nec inveni sup calanā
quato sum: quia ois cōtra feni: et
ois glā eius ut flos fen cadet.
Cito decipis: si ad eterna hōm
apparecān tū aspereis. Si enī
tūc in alijs queis solacū ⁊ lucū.
seuies sepe detineat. Si quis in
oibz dñm: inuies magz dñm. Si
aut queis tempm: inuies eā temp:
sed ad tuā pñcā. Plus enī homo
nociuoz sibi si dñm nō queit: q̄
tota mūdū: et ois sui adūsari.

De fructu in gloria dñi am 8^m

Quado dñs adest totū bonū
est: nec q̄q̄ difficile vide.
An nō dñs nō adest: totū durū
est. Quando ihesus in tuis nō lo
quitur: cōsolacō bilis est. Si aut
dñs vnū tantū vbu loquit: magz
cōsolacō sentitur. Pōne maria
magdalea statū surrexit de loco
in quo fleuit: qm martha illi

dicit: magis adest et vocat
 te: **f**elix hora in qua ih̄c vocat de loc
 mis ad gaudii sp̄is. **Q**uia andus
 et durus es sine ih̄u. **Q**uia insipiens
 et uanus: si cupis aliquid a ih̄u. **N**o
 ne hoc est magis dāpnū: q̄ si p̄des
 totū mūdū. **Q**ui p̄t tibi mūdū cōfer
 re sine ih̄u. **E**sse sine ih̄u ignis est
 infernus: et esse cū ih̄u dulcis p̄
 adūsus. **S**i fuerit tecū ih̄c: nullū
 poterit nocere inimicū. **Q**ui inuenit ih̄m
 inuenit thesaurū bonū: ymo bonū
 sup̄ oē bonū. **E**t qui p̄dit ih̄m. p̄d
 nitur multū: et plus q̄ totū mū
 dū. **P**auipim⁹ est qui uiuit sine
 ih̄u: et ditissim⁹ est qui b̄n est
 cū ih̄u. **M**agna ars est scire cōi
 scī cū ih̄u: et scire ih̄m tēre mag
 prudēcia. **S**it hūilis et pacifi
 cus: et erit tecū ih̄c. **S**is deuo
 tus et quiet⁹: et manebit tecū
 ih̄c. **P**otes cito fugāre ih̄m et iā

omni p[ar]te: si uolueris ad optima decli-
nare. Et si alius fugaueris et p[er]de-
ris: et ad que fugies: et que q[ui]es tuas
Sine amico no[n] potes bene uiuere: et
si ih[esu]s no[n] fuerit e[st] p[ro] o[mn]ib[us] q[ui]t[ur] e[st] e[st]
nimis tristis et desolatus. Fatue u[er]o
agnos: si in aliquo alio co[n]fidis aut
letaris. Cuiusd[em] est magis h[ic] totu[m]
m[un]du[m] co[n]tinu[er]e: q[uam] ih[esu]s est. Et
o[mn]ibus ergo talis: sic ih[esu]s solus d[omi]n[us]
specialis. Diligatur o[mn]is p[ro]pter de[um] ih[esu]m
ih[esu]s aut[em] p[ro]pter seip[s]u[m]. Solus ih[esu]s
singul[ar]iter est amatus: qui solus
bonus et fidelis p[ro] o[mn]ib[us] n[on] u[er]etur aut[em]
p[ro]pter ih[esu]m et in ip[s]o ta[m] amica q[uam] i[n]m[ic]i
et sine sibi cari: et p[ro] o[mn]ibus h[is] ex-
oratus est: ut ip[s]u[m] o[mn]is agnoscat
et diligat. N[on] q[uod] cupias singul[ar]i-
t[er] amari uel laudari: q[uod] hoc solus
de[us] est: qui s[ol]u[m] sibi no[n] h[ab]et. Rec-
telus q[uod] aliq[ui]s te[m]p[er]a in corde suo oc-
cupet: neq[ue] tu cu[m] alioq[ui]s amoz
occupetis: sed sit ih[esu]s in te et in o[mn]i

bono hoīe. **E**sto purg et liber ab mto. sine
 alicui creatio imphānēto. **O**portet te
 esse nudū et pūū cor ad deū gerē. si
 vis vacare et vede q̄ suavis sit dñs. **E**t
 reuēa ad hoc nō pūcēs in grā eius fu-
 eris. **S**uēt et mīnctus. ut oībus eua-
 tuatis et lūcāat. solus cū solo vmaīs.
Quā grā dei veit ad hoīes. tūc potēs
 fit ad oīa. **E**t quā recedit. tūc paup̄ et
 mīfūm̄ est. et quasi tūc ad flagella re-
 lictus. **I**n hīs nō debz deū nec desp-
 are. sed ad uolūtate dei eq̄mmit stare.
 et cūcta sup̄uēnciā sibi ad laudē illi
 xpi peti. quā post hyemē sequitur estas.
 post noctē redit dies. et post tēpesta-
 tē maḡ s̄ntas.

De carētia oīs solaciij.

Non est ḡue hūanū cōtēpnē
 solaciū. cū adest dñs. **M**agnū
 est. et ualde magnū. tā hūano quā
 dño carē solacio. et p̄ honōre dei libe-
 ter xpiū cordis uelle sustine. et in
 nullo seipm̄ querit. nec ad xpū mītū
 respice. **Q**uid magnū est. si hylaris

sis et deuot9 adiuuente grā. Optabit
cunctis hec hōa. **S**atis suauit equitat
q̄ grā dei portat. Et quid mirū si om̄s
onus nō sentit qui portatur ab oī
potere? et dicitur a sumo ductōe. **L**
beter habet aīq̄ p̄ solacio: et diffid
ter eruitur hō de seipō. **D**icit scūs
martir lauret9 sc̄lm cū suo sac̄dote.
quia de qd̄ in mūdo delēbile videba
tur deponere? et sumū dei sac̄dotem
suū q̄ maxime diligebat p̄ amōe xpi
ecā a se tolle clemēter ferebat. **A**mo
re igitur creatōis amōe hōis suauit
et p̄ hūano solacio dñū b̄nplacitum
magis elegit. Ita et tu aliq̄ nāū
et dilectū amīcū pro amōe dei disce
relinque? nec gruter feras cū ab aī
co delict9 fueris. fac̄s qm̄ oportet
nos om̄s tandē ab inice sepaī. **M**ultū
et diu oportet hōiez in seipō ctare n̄
reḡ distat seipm̄ plene supare: et
totū affectū suū in deū trahere. **O**m̄

hō stat sup seipm: facile labit ad cō
 solaciones humanas. Sed uerū amator
 qm̄ et studiosus sectator ututū nō ca
 dit sup cōsolaciones: nec querit tales
 sensibiles dulcedines sed magis for
 tes exercitaciones et p̄ p̄o diuos susti
 nere labores. Cū igitur sp̄ualis a deo
 cōsolacio datur. cū gr̄az actioe acci
 pe eā: sed dei m̄m̄ intellige esse:
 nō tūc n̄m̄. **N**oli extolli. noli nim
 ium gaudere. nec iam tē. p̄ same sed
 esto magis hūilior ex dono. rancie
 quō et tiorior in cunctis actibus
 tuis: qm̄ insibit hōa illa. et sequitur
 cōp̄tā. Cū ablata fuit cōsolacio
 nō fr̄ari despes: sed cū hūilitate
 et paciā expecta uisitaciō: qm̄ po
 tās est de amplius: et redonare cō
 solacionē. **I**stud nō est nouū. uel ali
 enū uia dei exptis: quia in magis
 factis et in antiquis p̄phetis fuit sepe
 talis alenatiōis modus. **D**ni et tū qdā
 p̄m̄c̄ gr̄m̄ iā dicebat. Ego dixi in

in lumbis meis: non mouebo tabernaculum.
Absente illo gratia quid in se fuit ex-
tus: adiungit dicens. Quertis a facie
tua a me? et factus sum turbatus.
Inter hec tamen nequam desperat: sed ipse
tuis dominum rogat et dicit. Ad te domine
clamabo: et ad dominum meum deprecabor.
Denique orationis sue fructum reportat: et
se quidam testatur dicens. Audiuit
dominus et misertus est mei: dominus factus est
adiutor meus. Sed in quo? Conuer-
tisti inquam placatum meum in gaudium michi:
et contredidisti me leticia. Si sic actum
est cum magno factus? non est deperdum
nobis infirmis et pauperibus. si medium
in feruore et medium in frigiditate
sumus? quando spiritus uenit et recedit secundum
sue beneplacitum uoluntatis. Unde beatus
iob ait. Visitas eum diuitibus: et sub-
ito probas illum. Super quid igitur spe-
rare possit: aut in quo confidere debet
debet? nisi in sola magna misericordia dei?

in sola spe gr̄e celestis. **S**ine em̄ affinitate
 hoies boni siue deuoti fr̄es uel amica siue libri s̄
 fideles siue dulcis caritas et ym̄ tota h̄ el tractat̄
 hec modici uiuat. modici sapunt. Pulcherr
 q̄n desertus s̄ a gr̄a et ī pp̄a paup̄ta
 re relictus. **C**ur nō est melius reme-
 diū. q̄ pacia et abnegatio mei. ī volū-
 tate dei. **S**ūq̄ m̄uēi aliq̄ tā religiosi
 et deuoti. qui nō hab̄t m̄dū gr̄e. habuit
 subtrictioz aut nō senser̄ fuoris di-
 uinacionē. **S**ullus sc̄is fuit tam
 alce raptoz et illuatus. qui pius uel
 p̄ca nō fuerit tēptat̄. **N**ō est em̄ dig-
 nus alta dei cōtēplacōe. qui pro deo
 nō est ex̄t̄at̄ aliqua t̄bulacōe.
Solet em̄ sequētis cōsolacōis tēpta-
 tio p̄cedēs esse signū. **N**ā tēptatio
 n̄ p̄b̄atis. celestis p̄mittitur cōso-
 lacio. **Q**ui uicēit inquit. dabo ei eadē
 de ligno uite. **D**atur aut cōsolacō di-
 na. ut hō fortior sit ad sustinēdum
 aduēsa. **S**equitur etiā tēptacō. ne se

eleuet de bono. **N**ō dormit diabolus.
nec caro ad hāc mortua est. idco non
cesses te sperare ad tēne. quia adter-
tus et a sinist' hostes sūt. qui nūq̄
quiescūt. *De g'itudie p' g'ndi a' 10*

Quēis quietē. cū natus sis
ad labōrē? **P**ōe te ad p'ctōz ma-
gis quā ad cōsolaciōes. et ad g'itē
portada magis q' ad leticiā. **Q**uis
em' sc'atū nō libit' cōsolaciōe et leti-
cia spūale accipet. si p' obtine possit.
Credūt em' spūales cōsolaciōes. om' s'
mūdi delicias et carnis voluptates.
Nam omnes deliciae mūdane. aut
vane sunt aut carpes. **S**pūales vō
deliciae sole iocūde et hōeste. et v'itib'
p'geite. et a des p'uis mētib' m'fite. **S**
istis dñis cōsolaciōib' nōs p' p' suō f'm
valet. quia tēpus tēptaciōis nō diu
cessat. **S**ulā aut cōt'nd' sup'ne v'it'
taciōis. falsa libertas animi et mag'
cōfidecia sui. **D**eus b'nf'at cōsolaci
om'is grām dando. sed hō mte agit

nō totū deo tū grāz actiōe retribuēdo.
Et ideo nō pnt in nobis dona grē flu-
 ere: quia ingri sumus auctōi: nec totū
 refundim? fontali origi. **S**ēp em de-
 betur grā digne grās referri: et au-
 fetur ab elato. qd' dāi solet hūi. Pro-
 lo cōsolacionē: que in auferet cōpūctio-
 nē. **P**er affecto cōcēplacionē: que
 ducit in elacionē. **N**ō em de alā scū?
 nec de dulcē bonū. nec de desideū puz.
 nec de carū deo grā. **L**ibet accepto grāz
 unde p hūilior et tiorator memar?
 atq; ad relinquēdū me pacior fia. **D**oc-
 tus dono grē. et eruditus subiectiōis
 uerbere. nō sibi qd' audebit boni accē-
 buere: sed potius se pūpō et nudum
 cōfitebitur. **D**a deo qd' deū est. et tibi
 ascribe qd' tūū est: hīc est. deo grās
 p grā tūe? t' aut soli culpā. et dignā
 pena p culpā debet scāēs. **P**ōe te
 p ad infimū. et dabitur t' sumū: nā
 sumū nō stat sine infimo. **D**ūm scā

apud deū. nūm̄ sūt apud se. Et quāto
gloriosiōs. tōto in se hūilides. Pleni
vitate et glā celesti: nō sūt vane glē
cupidi. In deo fudati et cōfirmati: nul
lo mō pnt ee elati. Et qui totū deo as
cribāt q̄q̄ boni acceperūt: glām ab
uicē nō querūt: sed glām que a solo
deo est volūt: et deū in se et ī oib⁹
suis laudāi sup̄ oīa cupiūt: et sp̄ in
idipm̄ tēdūt. Et igitur gr̄a p̄ mīno
et eis dignus maīda accipe. Sit
t̄ mīnū etiā p̄ maximo: et magis cō
ceptibile pro sp̄ali dono. Si dignitas
datois inspiciat: nullū datū p̄uū ā
mīnis vile videbitur. Nō em̄ p̄uū ē:
qd̄ a sumo dō donatur. Et si p̄eas
et ubēa dedit gr̄a ee dēt: quia sp̄
p̄ salute nra facit q̄q̄ nob̄ aduēire
p̄mittit. Et grām dei retine deside
rat sit gr̄a p̄ grā data. pacēs pro
sub sublata. Oret ut redeat: talis
sit et hūilis: ne amittat.

mm̄

De paucitate amatorum sibi ihu

habet ihu natus multos amatores
 regni sui celestis: sed paucos bandaro-
 res sue crucis. Multos habet desidera-
 tores consolacionis: sed paucos tribulacionis.
 Plures muler socos mese: sed pau-
 cos abstinecie. Omnes cupiunt cum eo gau-
 dere: pauci volunt pro eo aliquid sustinere.
 Multa miracula eius videntur: pauca
 crucis ignominia sequuntur. Multa ihu
 diligunt: sed diu ad ipsa non conueniunt.
 Multa illum laudant et benedicunt:
 sed diu consolaciones aliquos ab ipso recipi-
 unt. Si autem ihu se abscederent: et mo-
 dia eos reliquerit: aut in quinquaginta
 uel in derelictione nimia cadunt. Qui
 autem pro ihu et non propter suam ipsam ali-
 quam consolacionem diligunt: ipsi in omni
 tribulacione et angustia cordis: sicut
 in summa consolacione benedicunt. Et si
 nunquam eis consolacionem dare vellet: ipsi
 tamen pro laudarent: et pro gratias age vel-
 let. Quod incipit amor ihu purus.

nullo p̄o cōmodo uel amde p̄mirtus. **N**
ne om̄s mercenarij sic dicēdi. qui cōso-
lacōs s̄ q̄rūt. **N**one potius amato-
res sui q̄ x̄pi p̄bātur. qui sua cōmoda
et lucra p̄ medicōtiū. **U**bi t̄uenit
talis qui uelit deo seruire ḡtis. **N**ā
cā sp̄italis, alius: qui oībus sic nuda-
tus. **N**ā uel paup̄e sp̄u. et ab om̄i
creatura nudu. quis nuēretur. **P**aul
et de ultimis fimbriis terre p̄cū est.
Si dedit hō oēs s̄bz sua. adhuc
nichil est. et si fecerit p̄māz magnam
ad huc exigua est. et si apphēdit
oēm s̄ctam ad huc lōge est. et si huc
uirtutē magnā et deuotionē nimis
ardētē. adhuc multū sibi deest. si
licet unā qd̄ sibi sūme necessariū. **N**ō
illud. **U**t oībus relictis se relinquat
et a se totaliter creat. nichil q̄ de p̄-
uato amōe retineat. **C**ūq̄ oīa fecerit
que faciēda nouit. nil se fecisse sen-
tiat. nō ḡnde pōdat qd̄ ḡnde estimari
possit. sed in uitate seruum tūtilem

sepmiaet: sicut vitas aut. Tu fecerit
 oia que p̄cep̄ sūt nobis: dicite. serui
 mutales sum? Tūc nō paup̄ et nudus
 sp̄ū esse poterit: et cū p̄p̄ha dice. Nō
 vnicus et paup̄ sū ego. Nemo. tū isto
 diaoz. nemo potētiōz. nō lib̄ior. qui
 se et oia relinquerit sūt: et ad ip̄m
 se ponē. **De regnā via s̄c̄ crucis p̄.**

Durus multas videtur. hic sermo.
 Abnega teip̄m. tolle crucē
 tuā et sequere ih̄m. Sed multo durus
 erit audire aliud extrēmū lib̄ū. Disce
 dicere a me maledicā in ignē eternū. Qui
 enī modo lib̄r̄ auduit et sequitur
 verbū crucis: tūc nō t̄b̄bit ab audi
 tōe et̄ne dāpnatiōis. Hoc signū
 crucis erit in celo: cū dñs ad iudicādū
 venerit. Tūc om̄s serui crucis q̄ se au
 t̄p̄ro cōformauerūt in vita: accē
 dat ad xp̄m iudicē cū magna fiducia.
 Quid igitur times tollē crucē. p̄ q̄
 itur ad regnū. In cruce salus. in
 cruce vita. in cruce p̄tectio ab hostibz

in cruce in fusio etne suavitatis

in cruce zobiu. metis. in aere gaudiu. spes
in cruce summa deitas. in cruce p[er]f[ec]tio sancti-
tatis. **N**o est salus ate nec spes etne
vite. n[isi] in cruce. **T**olle ergo cruce tua et
sequere ih[esu]m et ibis in vita etna. **P**rofit
ille baualas sibi cruce et mortu[us] est p[ro] te
in cruce. ut et tu tua portes cruce[m].
et moi affectes in cruce. **Q**uia si cono-
tu[us] fu[er]is. o[mn]ia cu[m] illo p[er]tinebis. **E**t si
socius fu[er]is p[er]tinebis. eis et gl[ori]e. **S**ic in
cruce totu[m] constat. et in moriendo iacet.
et no[n] est alia via ad vita[m]. et ad vedam
internam pacem. nisi via s[an]cte cruce[m] cotidie
mortificationis. **A**mbula ubi vis-
que q[ui]dcu[m]q[ue] voluis. et no[n] mueris ala-
ore via sup[er]ior. nec securore via infra.
nisi via s[an]cte cruce[m]. **D**ipose et ordina
o[mn]ia sed[er]e. aut velle et vide. et no[n] muer-
mes nisi p[er] aliq[ui]d pati debe. aut sp[irit]u
aut multo. et ita cruce[m] s[an]cte iuuenies.
Aut eni[m] in corpe doloem senties. aut
in a[n]i[m]a sp[irit]us tribulaco[n]e[m] sustinebis. **I**nedu[m]
a deo relinq[ui]s. medu[m] a p[ri]mo **q[ui]nta**

quicquid tibi est: et quod amplius est sepe tibi
 incipit gravis esse: nec in aliquo remedio
 uel solacio libeari uel allevari possis: sed
 donec deus uoluerit oportet ut sustineas.
Ut enim deus ut tribulacione sine consolacione
 pati distans: et uelut tolle te subicias: et
 humilior ex tribulacione fias. **N**ec ita cor
 dialiter sentit passionem xpi: sicut is
 cui contigit filia pati. **C**ruce ergo se
 pati est: et ubique te expectat. **N**on
 potes effugere ubique: quia ubique
 quia ubique uenies teipz: teipz portans:
 et se teipz inuenies. **C**onverte te supra
 conuerte te infra: conuerte te intra: conuerte
 te extra: et in omnibus inuenies crucem: et
 uita est te ubique tenere paciencia: si terna
 vis habere pacem: et perpetua promereri cona.
Si libenter crucem portans portabit te:
 et ducet te ad desideratum finem: ubi
 scilicet finis paciendi erit: quamuis
 hic non erit. **S**i multo portans onus tibi
 facis: et teipz magis gravis: et tibi
 oportet ut sustineas. **S**i abieris una

cruce. alia per dubio tuentes. et forsitan
griua. **C**redis tu eundem quod nullus mor-
taliu potuit perire. **Q**uis scorum in mundo
sine cruce et tribulacione fuit. **P**er enim
ihesum xpus dominus noster una hora sine dolore pas-
sionis fuit quod dominus vixit. **O**portebat autem
xpm pati et resurgere a mortuis. et ita
manere gloriam suam. **E**t quomodo tu aliam viam
queris. quam hanc regiam viam que est via sancte
crucis. **T**ota vita xpi crucis fuit et mirari-
um. et tu tibi quies requiem et gaudium
seruas si aliud quies quam tribulaciones. **q**
tota ista vita mortalis plena est misere-
rie et transigita crucibus. **E**t quanto aliquid
in spiritu profecit tanto gremiores cruce sepe
tuenit. quia exilij sui pena magis ex
amore crescit. **D**ed tamen iste sic multipli-
citer afflictus. non est sine leuissime con-
solacionis. quia fructum maximum sibi sentit
acrescere ex sufferencia sue crucis. **P**er
dum potest se illi subiacere. omne onus tribu-
lacionis in fiducia domine consolacionis con-
tinetur. **E**t quanto tanto magis per afflictio-

atteritur: tunc spiritus amplius per meritum
 gratia roboratur. Et nonnumquam in tantum confortatur
 quod afflicti tribulationis et aduersitatis ob
 amorem conformitatis crucis christi: ut se
 sine tribulatione et dolore esse non vellet.
 quoniam tanto se acceptiore deo credit: quanto
 plura et quodammodo pro eo proferre potuit. **N**on
 est istud hominis virtus sed gratia christi: que tan-
 ta potest et agit in carne singuli: ut quod
 naturaliter pro abhorret et fugit: hoc feruor
 re spiritus aggrediat et diligit. **N**on est
 sententia hominum: crucem portare. crucem amare:
 corpus castigare et seruituti subicere.
 honores fugere. contumelias libenter susti-
 nere: seipsum despiciere et despecta optare.
 aduersa que cum dampnis spectant. et nichil
 appetitis in hoc mundo desiderare. Si
 ad tempus respicias: nichil huiusmodi ex-
 te poteris. **B**ed si in domino confidis dabi-
 tur tibi fortitudo de celo: et subicietur
 dictoni tue mundus et caro. **B**ed nec
 inimicum diabolum timebis: si fueris fide ar-
 matus et cruce christi signatus. **I**done

te ergo sicut bonus et fidelis servus xpi
ad portanda vilitate crucis domini tui: pro te ex
amore crucifigi. Para te ad toleranda
multa adversa et varia incommoda in hac
miseria vita: quia sic rectum est ubicumque
fuit: et sic reuera venies ubicumque latu-
eris. Oportet ita esse: et non est reme-
dium euadendi a tribulatione malorum et dolore
quod ut te paravis. Calicem domini affectu
bibe: si amicus eius esse et parte in eo ha-
bere desideras. Consolationes deo committe:
fiant ipse cum talibus sicut sibi magis
placuerit. Tu vero pro te ad sustine-
ndum tribulationes et reputa eas maximas
consolationes: quia non sunt condigne pas-
siones huius temporis ad futuram gloriam promen-
danda: eam si solus omnes passiones sustine-
re. Non ad hoc venies quod tribulatio tibi dul-
cis est et sapit pro christo: tunc bene team
estima: quia invenisti paradisum in terra.
Quia dum pati igne tibi est et fugere
quis: tam diu male habebis: et sequetur
te ubique fuga tribulationis. Si ponis te

ad qd esse debes: videlicet ad parcedu
 moriendu: fiet cito melius. **S**patie nuncios
 qm si raptus fuus ad terru eam cu paulo
 no es aptea secumtus de nullo cotiano
 parcedo: **S**yo nqz iht onda illi: qm opae
 reat cu p noie meo paa. **P**aa ergo tibi re
 manet: si ihc dilige et ppetue illi senue
 placet. **V**tmia dignus esses aliqz pro no
 me ihu pati: qz magna gla remaneret
 tibi: quatenus edificaco est pmi

*qm exultatio
 sibi pns dei*

Na parcedo oms recomedat: quomus
 paua tu pati velmt. **H**ecito debes libet
 modicu pati p xpo ai multa gnuca paci
 untur p mudo. **S**cias p eto: quia moiete
 oportet te duce vien. **E**t quato quisqz
 p deo plus sibi moitur: tato magis deo
 viuere maipit. **N**emo aptus est ad co
 phededu celestia: nisi se submisit ad
 parcedu p xpo adusa. **N**ichil deo accep
 aus: nichil tibi salubrius m mudo isto:
 qz libur pati p xpo. **E**t si eligedu tibi
 esset: magis optae debes p xpo pati
 qua multas coflacoib9 recreari: qa

ipso salior esses: et oib9 et oibus scis ma-
gis conformior. **Ps** em stat mlti mmi et
pfectus status nri in multis suauitatib9
et consolacoibus: sed potius in magnis
grauitatib9 et tribulacoib9 pferendis. Quide
aliqu melius et ualuis saluti homi q
pati fuisset: xps utiq; uerbo et ex plo
operadisset. **Pa** et sequetes sedisapu-
los omis q; eu sequi cupientes. manifeste
ad cruce portanda hortatur et dicit. Si
quis ule uenire post me: abneget se
metipm et tollat cruce sua et sequar
me. **Oibus** ergo plectis et sauitatis:
fit hec coelasio finalis. **Om** p multas
tribulacoēs: oportet nos uenire in reg-
nu dei. **Explicit**